

Dél-Magyar

Közéleti hírlap

II.évf.

1990. augusztus

Ára: 9 Ft.

1990. Szent István napja

Részlet Rózsás János: Keserű ifjúság c. könyvéből

...
1945. augusztus 20-án, Szent István király ünnepén brigádunkat levezényelték a Bug folyó partjára. Egy nagy uszály vesztegelt ott lehorgonyozva, fedélzetén vakítóan fehérlettek a napsütésben az építkezéshez szállított terméskövek.

Pallókat raktunk a vontatóuszály és a meredek falú part közé, és mint valami ingatag hídon, hordtuk a követ ölben és vállon ki a partra. Szakadatlanul sürgették az uszály kiürítését. Alaposan elfáradtunk a munkában. Kora délután végeztünk a kirakodással. Az uszályt haladéktalanul elvontatták. Jóságú óreink hagyták, hogy a nagy roham után pihenjünk nyugodtan a Bug-parton, az árnyas fák tövében. A halomra rakott terméskövek közelében a Bug partja vagy másfél méterre emelkedett a folyó hullámoktól fodrozott vize fölé. Közvetlenül a füves partra ültem, mezitlábás lábaimat a folyó fölé lógatva. Elmélázva néztem a megismétlődő hullámtörést a fényesre mosott, part alatti köveken.

Gondolataim, mint rendszerint, most is odahaza jártak. Ma azonban a szokottnál is fájdalmasabb volt az emlékezés: otthon, Magyarországon nagy ünnep volt, Szent István első királyunk ünnepe, Szent-Jobb körmenet Budapesten, este pedig tűzijáték a budai hegyek felett...

Én pedig itt ülök, messze idegenben, rongyokba öltözött koldusok között, jogfosztott és égbekiáltó bűnökkel vádolt rab... Felsajdult bennem a templomi ének dallama, melyet ma minden otthoni szentmisén elénekelnék a magyar katolikus hívek:

"Ah, hol vagy magyarok tündöklő csillaga,
Ki voltál valaha országunk istápjá?
Hol vagy István király?
Téged magyar kíván,
Gyászos öltözetben te előtted sírván"

A Bug széles torkolatánál rohangászó szél felkorbácsolta a vizet, és a meg-megtörő hullámok felcsaptak egészen a lábamig, hús vízzel öntözve kérges talpamat, megmosva nyílt sebeimet. Az örök nem engedtek volna le a vízhez, a víz jött fel hozzám: a kövek közt szétfröccsenő habjai fel-feltörtek a partról lecsüngő iücsomóig.

A tartalomból:

- 2. oldal: *Mégis bontunk ?
(olvasói levél)*
- 3. oldal: *Rendszerváltás
Gyékényesen;
Tisztelt Olvasó*
- 4 – 5. oldal: *Bemutatjuk képviselő – testületi tagjelöltjeinket I.*
- 6. oldal: *Visszaemlékezés
II.*
- 8. oldal: *ZIZI*

TISZTELT SZERKESZTŐSÉG!

Az 1990. júliusi "Dél-Nyugat"-ban érthető érdeklődéssel olvastam a "Bontunk, bontunk, bontogatunk?" című cikket országgyűlési képviselőnk tollából.

Én csak a Rozgonyi utcában lévő ún. "bolhás mozi" sorsa miatt emelek szót. Teljesen egyetértek Tarnóczky Attila önmérsékletre felhívó soraival, amit a tanácsműszaki vezetésnek címeztem.

Köztudott, hogy az említett épületre a Szabadság téri Általános Iskola is igényt tart, mely igényt a képviselő úrnak írt levelemben hónapokkal ezelőtt jeleztem. Nyilatkoztam az ügyben a helyi TV adásában, valamint a Kanizsa hetilap hasábjain is.

Most meglepvelátom a Dél-Nyugat-ban, hogy a Városi Tanács jelenlegi főépítész dokumentumokkal igazolja, hogy ő a bontást leállította. Az idézett határozatot azonban az IKKV fellebbezése alapján a megyei főépítész hatálytalantotta.

A veszély tehát ismét reális, a bontás elvileg bármikor megkezdődhet.

Nagykár lenne pedig, hiszen valóban egy városképi jelentőségű épületről van szó. Ráadásul iskolánk hatszáz tanulójának ez az egyetlen lehetősége, hogy tornateremhez jusson.

Ezzel párhuzamosan pedig kialakítható lenne egy belvárosi sport és egészségmegővő centrum, ahol élelmes vállalkozók bevonásával - több európai nagyváros mintájára - testkultúra minden területét fejlesztő lehetőséget lehetne teremteni. Gondolok itt művészi tornára, egyszerű fogyókúrás testedzésre, táncos-zenés akrobatikára, de akár gyógymasszázs és pedikűr szolgáltatásokra. Mindez persze feltételezné, hogy az em-

lített vállalkozók anyagilag is beszálljanak a felújítás költségeibe. Iskolánk haszna mellett ugyan ez eltörpül, de azt hiszem, így kellene a hasznosat a gazdaságossággal párosítani.

**Tisztelettel: Suhai Sándor
igazgató
Nagykanizsa, 1990.
augusztus 2.**

(Suhai Sándor sajátkezű hitelesítéssel az alábbi határozat másolatát juttatta el hozzánk. Az előző számunkban jelzett örömmünk - a "bolhás mozi" sorsa nemcsak a lebontás lehet-bizony elmúlt a megfellebbezhetetlen határozat olvastán. Ezt a határozatot is ismertetjük. a szerk.)

**Zala Megyei Tanács VB. Műszaki Osztálya
8901 Zalaegerszeg,
Kosztolányi u. 10.**

**Tárgy: Nagykanizsa, Rozgonyi út 4. sz. épület
bontási ügye**

Megvizsgáltam az Ingatlankezelő és Közvetítő Vállalatnak (Nagykanizsa, Deák tér 5. sz.) a Nagykanizsa Városi Tanács VB. Műszaki Osztálya 702-2/1990/4. sz. határozata ellen benyújtott fellebbezését és ennek alapján meghoztam az alábbi határozatot:

Az Ingatlankezelő és Közvetítő Vállalt fellebbezésének helyt adva, a Műszaki Osztály fenti számú határozatát megsemmisítem.

E határozat ellen további fellebbezésnek helye nincs.

Indoklás:

Az Ingatlankezelő és Közvetítő Vállalat 1987. augusztus 15-én kérelemmel fordult a Városi Tanács VB. Műszaki osztályához, hogy a kezelésében lévő Rozgonyi út 4. sz. épületre, - annak rossz állaga miatt - a bontási engedélyt adja meg.

A Műszaki Osztály a 3913/1987. II. sz határozatával

az épületet életveszélyessé nyilvánította és elbontását a kiürítés utáni időpontra elrendelte.

A bontási munkák végrehajtása a kiürítés nehézségei miatt elhúzódtak.

A Városi Műszaki Osztály az 1990. február 26-án kelt levelében arról tájékoztatta az Ingatlankezelő Vállalatot, hogy a korábbi bontási engedély érvényét veszítette, ezért a kérelmet meg kell ismételni, melyhez az épület jelenlegi állagára vonatkozó statikai szakvéleményt kell mellékelni.

Az IKKV a szakvéleményt és a bontási kérelmet 1990. április 6-án megismételte.

Az újabb bontási engedély kiadása előtt a Műszaki Osztály egyeztetést hívott össze, mivel az OTP-nek a volt moziépület helyén történő lakásépítési szándéka mellett felmerült az épület megtartása és más funkcióval - történetesen tornaterem - történő hasznosítása is.

Az egyeztetés eredményeként került sor a 702-3/1990/4. sz. határozat kiadására, mely újra megállapította az életveszélyt és kötelezte az épület kezelőjét - IKKV-t - a további romlás megállítására, a szerkezet ducolásos fenntartására mindaddig, amíg az épület további sorsáról döntés nem születik. (Ez volt a korábbi számunkban közölt határozat. a szerk.)

A kötelezett a benyújtott fellebbezését azzal indokolta, hogy az előírtak kielégítése olyan műszaki munkák elvégzését igényli, melyek költségkihatása meghaladja a 600 ezer forintot. E fedezettel nem rendelkeznek. Az épület esetleges megtartása esetén is csupán az önmagukban rendkívül rossz állapotú főfalak maradhatnának meg. Végül pedig kérték a határozat megváltoztatását, az előírt fenntartási kötelezettség

helyett az épület lebontásának elrendelését.

Az ügy iratanyaga és a helyszíni szemle alapján megállapítottam, hogy a fellebbezés megalapozott.

A Műszaki Osztály helytelenül mind a 3913/1987. II. sz., mind pedig a 702-3/1990/4. sz. határozatát az építésügyi törvény 26. paragrafusára alapozta, mely az építésügyi engedély érvényét veszítette, ezért a kérelmet meg kell ismételni, melyhez az épület jelenlegi állagára vonatkozó statikai szakvéleményt kell mellékelni. Az IKKV a szakvéleményt és a bontási kérelmet 1990. április 6-án megismételte. Az újabb bontási engedély kiadása előtt a Műszaki Osztály egyeztetést hívott össze, mivel az OTP-nek a volt moziépület helyén történő lakásépítési szándéka mellett felmerült az épület megtartása és más funkcióval - történetesen tornaterem - történő hasznosítása is. Mivel egy és ugyanazon ügyben - az életveszély megállapítását kivéve - két ellentétes tartalmú határozat nem lehet érvényben az elévülhetlenség-re is figyelemmel a későbbi keltezésű határozatot meg kellett semmisítenem. Ez volt az ügy jogi, állami-gazgatási oldala. A kérdés másik oldalát kifejezően fogalmazza meg a statikai szakvélemény utolsó bekezdése: "A megtartás vagy átépítés kérdésében a várospolitikai döntésnek kell érvényesülnie..."

Határozatomat az 1981. évi I. tv. 66. paragrafusa (2) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján hoztam meg.

Zalaegerszeg,
1990. július 3.
Zsuppányi Ferenc
csoportvezető főmérnök

**AZ ÖN LAPJA A
Dél-Nyugat**

Rendszerváltozás a gyékényesi kavicsbányában

Gyékényes. Szépen fejlődő üdülő-körzet a bányató partján. Önfelelt fürdőzők, unott sörözgetők, csónakázó fiatalok, horgászva pihenő öregek. A nyugodt mindennapokon egyikük sem törődik a mellettük lévő kavicsbányával. Július 26-án azonban a tóparton mindenki a bányászok ügyéről beszélt. Ekkor kezdte meg a sztrájkot a gyékényesi üzem 110 fős kollektívája.

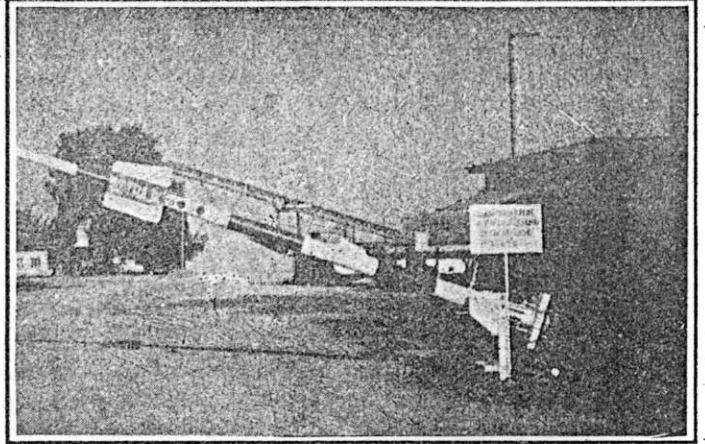
Az előzményeket és a kialakult helyzetet Kisiván István, a helyi Bányász Dolgozók Szakszervezetének titkára ismertette:

Az Országos Kavicsbányák Vállalat 11 üzeme közül a gyékényesi azon kevesek közé tartozik, amely évek óta nyereségesen működik. (Csak példaként: az utolsó öt évben 204 millió forint nyereséget termeltek Gyékényesen.) Ezek a pénzek persze természetesen nem maradtak helyben. Menek abba a közös kalapba, amelyből fenn kellett tartani a veszteséges üzemeket, valamint az öt budapesti belvárosi irodaházat a "hozzá tartozókkal" együtt.

A tavalyi év augusztusában nyug-

díjba ment a régi igazgató. A pártállam malmi egyre lassabban őrölte, s egyre elérhetőbbé vált a régi álm: leválni az országos központtól, legyen önálló az üzem. Ekkor pályázat útján olyan vezető került a gyékényesi bánya élére, aki amellet, hogy szakmai hozzájárítással és képesséssel rendelkezett, felvállalta az üzem érdekeit is. Túri László szembe helyezkedett a vállalat vezetésével, nem küldte el a közös kalapba a nyereséget, hanem jutalmazta a helyi dolgozókat és élére állt az önállósodási törekvéseknek. A vállalat vezérigazgatója, Szokolai Sándor - érezvén a helyzet komolyságát - Túri Lászlót felfüggesztette állásából és gyors privatizációs tárgyalásba kezdett egy osztrák céggel. Az üzem vezetésével az egykori párttitkár bíztta meg, akinek öntőtechnikusi végzettsége van, a műszaki teendőket egy kertésztechnikusi végzettségű úr látta el.

Ez volt az utolsó csepp a pohárba. Az üzem dolgozói július 25-én másfél órás figyelmeztető sztrájkot tartottak és elküldték követeléseiket a vállalat veze-

téséhez. Az ezekre érkező válasz mereven elutasító volt, így 26-án 13.30-kor a kollektíva úgy döntött, hogy folytatják a sztrájkot. Bizonytalan ideig.

Farkas Tibor

Tisztelt Olvasó!

Ez a gyékényesi történet rövid összefoglalása. Ujságunk profilját figyelembe véve természetesen nem a gyors tájékoztatás lehet a fő feladatunk. Ön, Tisztelet Olvasó, biztosan értesült már a Gyékényesen történekről. A történet tanulságai azonban olyanok, melyekkel mindenképpen szolgálnunk kell. Ezek a tanulságok véleményünk szerint a következők:

1, A gyékényesi dolgozók - nevüket adva véleményükhöz - a végsőkig kiálltak amellet a vezetőjük mellett, aki az ő érdekeit képviselte. Ez a tulajdonság sajnos egyre inkább veszni látszik országunkban.

2, Problémáik kifejezése nem maradt a "kocsmai morgobódás" szintjén, nem is a "jóságos kormányzat"-tól várták, hogy "rendet tegyen", hanem saját

kezükbe vették sorsukat, önállóan foglalták meg céljaikat.

3, Az első perctől az utolsóig mindent a fennálló törvények szerint cselekedtek. (Tárgyalási készség - követelések megfogalmazása - figyelmeztető sztrájk - tárgyalási készség - sztrájk - tárgyalási készség.)

4, Bár a sajtó, véleményünk szerint, nem megfelelő terjedelemben foglalkozott az ügygel, a nyitvánosság teljes kizárása - a dolgozók elszántsága miatt - lehetetlen volt.

5, Utolsó és egyben legfőbb tanulság. A gyékényesiek, úgy tűnik, elérték céljukat. Július 30-án Szokolai Sándor vezérigazgató - a nyomás hatására - kénytelen volt visszahelyezni állásába Túri Lászlót, a privatizációs szerződés az önállósodás eldöntéséig nem kerül aláírásra, az önállósodásról augusztus 16-án dönt a vállalati tanács. Ennek eredményéről, s esetleg más rendszerváltozási kísérletről szívesen tájékoztatjuk olvasóinkat.

(a szerk.)

Tisztelt Olvasó!

Években át sűrű közegeben haladtunk, kezünk és lábunk akadályoztatva a mozgásban. A szabályokat, a súrlóerőt jól ismerve mégis haladtunk. Mozdulás volt ez, ha lassú is.

A közegek ritkul, a szabályok elavulnak, kezünk, lábunk tétova.

A holdjáró ember érezhette ezt a könnyed bizonytalanságot. Könnyű a magasba szökkenni, a talajfogás azonban gyakorlatlan, sok a sérülés.

Az eddigi biztos lépések most örök bukdácsolást jelentenek. A világcsúcstartó rövidtávfutó lábai a semmü tapossák sebesen. Lehet, hogy itt a hármassugró a leggyorsabb?

Az előző gondolatcsor a megváltozott mai helyzetet példázni. A közegek, a szabályok, a technikák (a hármassugró a leggyorsabb?) mások.

Számot vezetünk-e mündezzel? Másként kell ezán kérdezni, kívánni is?

Tudjuk: "Hol zsarnokság van, ott zsarnokság van." - mindenütt, mindenben.

Hol demokrácia van, ott demokrácia van? A fejekben is? A reflexeinkben is? A szavainkban és a tetteinkben is?

Míg a politikát demokráciát célozzuk, biztosak voltak a lépteink. A közegek ellenáll, de mi - ha lassan is - tágtottuk a teret, haladtunk, úgy éreztük.

Mára a tér szabad, a játékszabályainak betartásán sokan örködünk. Most a hétköznapok, a mindennapok, a magunk között gyakorolt demokráciát célozzuk.

Lépteink tétovak.

A politikai küzdelem eldőlt, Holdon járók lettünk mind. Újra járnunk tanulunk.

Sok türelmet kívánok Önnek is Tisztelt Olvasó e tanuláshoz!

Czupi Gyula

Iványi Miklós

a városi képviselő — testület tagjelöltje

(Az Oswald utcában lakó jelölt 1946-ban született, erdőmérnök, a Nagykanizsai Erdészet főmérnöke. Két fia van. 11 hónapig tagja volt az MSZMP-nek. 1988. nov. 26-tól, a nagykanizsai megyegyűléstől szimpatizánsa, 1989. novemberétől tagja az MDF-nek. Közéleti szereplést korábban is vállalt. E vállalásában mindig ugyanaz vezérelte. Ő maga így fogalmazta ezt meg:

"Nem tudom elviselni a diktatúrát, a kiváltságokat (semmilyen igazságtalan megkülönböztetést) és az értelmetlenséget. Ezért vállaltam és vállalom, hogy a környezetben élők szócsöve legyek, szóban és írásban."

• Dél-Nyugat: Másik városban szerzett tapasztalatai alapján többfajta minta is lebeghet a szeme előtt. Segítené-e ez munkáját az önkormányzatban?

• Iványi Miklós: A kato-

naidót figyelmen kívül hagyva 19 évig éltem Győrben, öt évig Sopronban (az egyetemen) és 19 éve élek Nagykanizsán. Van tehát összehasonlítási alapom. Igaz, nem gondolok örökké az önkormányzat lehetőségeiről, mégis szembevetendő különbségeket tapasztaltam még néhány hetes külföldi tartózkodásaim alatt is. Voltam már tanácsstag (1980-85-ig a Bartók B. utcában) és tudom, hogy hálátlan feladat. Remélem, hogy az önkormányzatban tevékenykedni értelmesebb és hasznosabb lesz.

• Dél-Nyugat: Szakértőként milyen területen venne részt változtatásokban, illetve kezdeményezne változtatást?

• Iványi Miklós: Erdőmérnök vagyok, természetes, hogy elsősorban az erdőgazdálkodás, valamint az ehhez közel álló szakterületek (fafeldolgozás, természet-és

környezetvédelem) gyakorlati és szemléletbeli alakításában tudnék szakmai segítséget adni.

• Dél-Nyugat: Mit tart a legfontosabb önkormányzati célnak?

• Iványi Miklós: Azt, hogy Kanizsa nyerje vissza az 1945-ig természetes módon kialakult jelentőségét közlekedési, kereskedelmi, ipari, egészségügyi és kulturális tekintetben egyaránt. /Vasútvillamosítás, autópálya, a telefonközpont korszerűsítése, felsőfokú oktatás stb./ Nemzetközi kapcsolatokban /Alpok-Adria stb./ érje el az öt megillető helyet, nyerje vissza régi fényét, mint az ország dél-nyugati kapuja!

• Dél-Nyugat: Milyen emberekkel együtt lenne szívesen képviselőtestületi tag?

• Iványi Miklós: Olyanokkal, akik egyetértenek velem abban, hogy az a vezetés számíthat a vezetettek bizalmára és megbecsülésére, amelyik döntéseiben:

- demokratikus, (figyelembe veszi az érintettek véleményét)

- igazságos, (esélyegyenlőségre, mindenféle kiváltság és megkülönböztetés megszüntetésére törekvő)

- közérthető (logikus, ésszerű, egyszerű, világos)

- és természetesen olyan, aki a város lakosságának érdekeit képviseli elsősorban, minden más érdekkal szemben.

• Dél-Nyugat: Köszönjük a beszélgetést.

Iványi Miklós

(A Városkapu körülon lakó jelölt 1957-ben született Nagykanizsán. Villanszerelő szakmája megszerzése óta a TUNGSRAM-nál dolgozik. Ebben az évben érettségizett és

lett elektroműszerész. Egy gyermeke van. 1988. óta az MDF tagja. Munkája miatt érzékeny a kétkézi dolgozók problémái iránt, a lakótelepen élők gondjai iránt lakhelye miatt. A lakásgondokkal küszködők sorsa is - sajnos - ismerős számára. Erről így beszélt:

"1976-ban nősültem. Kani-zsai lakos létemre 7 évig albérletben laktunk."

• Dél-Nyugat: Ha az önkormányzat tagja lenne, miben kezdeményezne?

• Magyar József: Csak a legfontosabb teendőket megemlítve, sokat kellene javítani a város közlekedésén, sürgősen javítani kell a telefonellátáson, a lakótelepeken "városhoz" méltó feltételeket kell teremteni. Itt gyógyszerár, kereskedelmi egységek, szolgáltatás,

Magyar József

a városi képviselő — testület tagjelöltje

ügyintézés és mindazok a dolgok jutnak eszembe, amikért le kell utazni a belvárosba.

A város minden területe (Kiskanizsa, Keleti városrész, Belváros), minden utcája azonos törődést, segítséget kíván. Meggyőződésem, hogy még a mostani szűkös időkben is sokat segítené egy igazságosabb elosztási rendszer.

• Dél-Nyugat: Mi az önkormányzat legfőbb célja?

Magyar József: Az, hogy városunk minden lakójáról érezze magát Nagykanizsán. Szeressen itt lakni és büszke legyen arra, hogy idevalósi.

• Dél-Nyugat: Milyen összetételű önkormányzatot látna

szívesen?

Magyar József: Nekem csak az a fontos, hogy tisztességes, köztiszteltetben álló, talpig becsületes, városunkat szerető, az egyszerű emberek problémáit jól ismerő képviselők kerüljenek az önkormányzatba. Fontosnak tartom, hogy akik az elmúlt időszak valamilyen kétes eseményéhez kapcsolódtak, az önkormányzatnak még csak közelébe se kerüljenek, őket szívesen látja a termelőmunka.

• Dél-Nyugat: Köszönjük a beszélgetést.

Irodánk telefonszáma:

11 - 546

Magyar József

Takács Zoltán

a városi képviselő — testület tagjelöltje

(A kiskánizsai Landler Jenő utcában lakó jelölt 1948-ban született, valóságos családban nevelkedett és 1974-től él Nagykanizsán. Erősáramú villamosmérnök, a DÉDÁSZ üzemviteli vezetője. Két gyermeke van. 1988. óta az MDF tagja. Politikai gondolkodása alakulásáról így vall: "Életem első politikai "élménye" a TSZ-szervezés volt, amit családom, és minden falun élő ember súlyos tragédiaként élt meg. Ekkor kezdődött - és máig tart - a falvak, falusi emberek erkölcsi, tudati lezüllesztése. Azt már diplomásként volt módom tapasztalni, hogy a lelki rabszolgaságba taszítottság nem csak a falusi ember eljoga. Előbb-utóbb mindenkire az a sors vár. Természetes, hogy a diktatúra ellen kerestem a fellépési lehetőséget, így lettem - szinte a helyi megalakulástól kezdve - az MDF tagja.)

● Dél-Nyugat: Mitől lesz jó és eredményes az önkormányzat?

● Takács Zoltán: Az önkormányzat magától értetődő feladata, hogy a

település (mint közösség) életét irányítsa, szervezze. Mindezt úgy, hogy az ott élők rövid- és hosszútávú érdekeit szolgálja a tevékenységével. Ez azonban éhatatlanul azzal jár, hogy az egyes ember, az egyes csoportok különböző érdekei közt meg kell találni a kompromisszumot, ami természetesen nem tartalmazhatja minden egyéni érdeket érvényesülését. Ahhoz, hogy az önkormányzati testület döntéseit a lakosság elfogadja, hitelesnek kell lennie, élveznie kell az ott lakók bizalmát. A jelenlegi tanácsi apparátus legfőbb hibája az, hogy elvesztette a lakosság bizalmát, nem hiteles szervezet. Így még a szakmailag egyébként jó intézkedéseit is kételkedve fogadják. Csak a hiteles, az ott élők bizalmát élvező önkormányzat lesz képes feladatát ellátni.

● Dél-Nyugat: Mit tart a legfontosabbnak az önkormányzat mal feladatai közül?

● Takács Zoltán: Nagykanizsához elég sok, valamikor önállóan

funkcionáló település tartozik /Bajcsa, Fakos, Sánc, Miklósa, Bajcsa/A városnak biztosan megérte, hogy ezeket bekebelezte. Kérdés azonban, hogy ezek a települések jól jártak-e ezzel? Olyan településpolitikát kell folytatni, hogy az illető városrésznak is megérje, hogy ide tartozik. El kell tüntetni, illetve csökkenteni kell a város egyes részei közt lévő feszítő fejlettségbeli különbségeket.

A város legfeszítőbb gondja - véleményem szerint - a környezetvédelem évtizedes elhanyagolása. Lassan fölüljük saját életterünket. Ebben az egyes emberek nemtörődömsége mellett /itt is, ott is szemétkupacok, elvadult területek találhatók/ a fő gond a város egyes részeiben a szennyvízelvezetés megoldatlansága. Pedig egyszerű fizikai törvényszerűség, hogy ahova a vizet bevezetem, onnan el is kell vezetni. Főleg, ha a térség korábban mocsaras volt, mint Kiskánizsa, vagy olyan sűrűn lakott, mint a Katoraré környéke. Vétkes felelőtlenséggel vádoló a város korábbi vezetőjét, akik - mivel saját bőrükön nem érezték a gondot - nem vették komolyan a problémát.

● Dél-Nyugat: Kikkel, milyen

emberekkel lenne szívesen képviselőtestülettel tag?

● Takács Zoltán: Olyanokkal, akiknek van hitelük /mert a testület hitelét az egyes emberek hitele alapozza meg/, látnak a pályán, rendelkeznek józan ítélőképességgel, valamint akarják és tudják a várost szolgálni. A pártállás ebből a szempontból nem mértékadó.

● Dél-Nyugat: Köszönjük a be-

Takács Zoltán

Schmidt István a városi képviselő — testület tagjelöltje

(Schmidt István a TUNGSRAM nyugdíjasa a nagykanizsai országgyűlési képviselő irodájának fizetés nélküli vezetője. Lakhelye az Ifjúság utca.)

● Dél-Nyugat: Honnann indult?

● Schmidt István: 1934-ben születtem Hosszúvölgyön. Szüleim gazdálkodók voltak. A közélet már gyermekkorom óta meghatározója az életemnek. Édesapámat a falu közönsége 1938-tól, majd 1944-től is bírónak választotta. Így aztán abban az emberpróbáló időben lakásunk a közélet színtere lett.

Az elhurcolásra ítélték, majd a levették menekítése, a megtizedelésre ítélt katonaszökevények megmenetése az oroszok bejövetele előtt és után, a rekvirálások idején tanúsított magatartása apámnak olyan szép példát állított elém, melyre megöszült fejlel is csak felnézni tudok.

Megtanultam, hogy az igazság és a köz ügye akkor is mindenké elö

való, ha a feldühödött rekviráló katonára fej fölé lőtt géppisztolysorozata más megoldást akar kicsikarni...

Ezért halála után több évtizeddel is köszönettel tartozom apámnak.

● Dél-Nyugat: Beszéljen saját magáról...

● Schmidt István: Az életem nehéz volt, deszines, változatos. 11 évesen kerültem Kanizsára a piarista gimnáziumba, amit átszervezés folytán általános iskolaként fejeztem be. Utána újra gimnazista lettem, de ezt az iskolát akkor nem tudtam befejezni, mert 1953. május 16-án az írásbeli érettségiről vitt el az ÁVÓ. Szeptemberben "a népi demokrácia megdöntésére irányuló összeesküvés" vádjával 4 évre ítélték első fokon. Ezt a Legfelső Bíróság 2 évre változtatta. Ebből 13 hónapot kellett a várpalotai szénbányában eltöltenem.

Utána otthon dolgoztam, 1955-ben leérettségiztem. Nehezen el tudtam helyezkedni Nagykanizsán a Pincegazdaságnál, de 1 hónap után nem hosszabbították meg a szerződésemet.

1956-ban, 22 évesen a lakosság tanácselnökké választott Fűzölgyön. 1957. után,

Rovott politikai múltam miatt, csak néhány hónapos állásokat kaptam. Négy év múlva Kanizsán helyezkedtem el népművelési előadóként, közben elvégeztem a két éves színjátszó-rendező akadémiait. Politikai nyomás hatására 1966-ban, felmondásra kényszerültem. Ezek után "protekciónaként", mint a Vízmű Vállalat segéd-

munkása 7 évig dolgoztam, közben számviteli és kalkulátori ismereteket is szereztam. Rendszeresen foglalkoztam a versmondással, az ezen a területen elért szép eredmények sok nehézségen átesztettek.

Legutóbb a TUNGSRAM munkaverseny előadója, sajtótitkára és a Művelődési Bizottság titkára voltam, egészen ezévi - általam nem kívánt - nyugdíjazásomig.

● Dél-Nyugat: Meddig tartott politikai zaklatása?

● Schmidt István: 1971-ig, azután úgy látszik nem tudtak mit kezdeni velem. Ezéven nyílt először lehetőség többes jelölésre a tanácsi választásokon. Tudomásom szerint a megyében egyetlen esetként, a hivatalos jelölttel szemben választottak tanácsstaggá lakókörzetemben. Azóta is megtartottak a bizalmukban, ezt most ezúton is köszönöm.

Az MSZMP-nek nem voltam tagja, ilyen múlttal - azt hiszem - nem is lehettem volna.

1988. október 22-én 17 társammal együtt megalakítottuk az MDF nagykanizsai szervezetét, s jelenleg is ez a szervezet ad keretet politikai tevékenységemhez.

● Dél-Nyugat: Milyen azonosság, illetve különbözőségeket lát az eddigi tanácsstagság és a leendő képviselő-testületi tagság között?

● Schmidt István: Az eddigi tanácsstago többsége nem a rátermettség alapján lett kiválasztva, hanem azzal a céllal, hogy látszatdöntések sorozatával a központi hatalom ki-

szolgálói legyenek. A mostani képviselőtestület valóságos gazdája lesz városunknak, az azt érintő kérdésekben valóban dönthet.

● Dél-Nyugat: Eddigi tanácsstagsága tapasztalatait milyen területen kívánja hasznosítani?

● Schmidt István: Eddig a Közművelődési Bizottságban tevékenykedtem, de széleskörű tapasztalataim vannak az üzemi életből is. Ha képviselő leszek, amit rám ró a szolgálat jószívvel vállalom.

● Dél-Nyugat: Mit tart ma legfontosabb önkormányzati célnak?

● Schmidt István: A rendkívül nehéz gazdasági körülmények ellenére megtalálni a város eddiginél kedvezőbb működésének lehetőségeit, gazdaságának gyarapítását.

A város országos egzisztenciáját megteremteni, régi rangját visszaszerelni.

● Dél-Nyugat: Milyen emberekkel lenne együtt szívesen képviselőtestületi tag?

● Schmidt István: Az ország olyan helyzetben van, hogy hazájukat, városukat szerető, tevékeny emberekre van szükség. Nem elég feltárni a hibákat, az abból adódó munkákat is el kell végezni mindnyájunknak!

A városunkat szeretők, azért tenni kész, tiszta jellemű egyenes, becsületes szakemberek kellene a testületbe. Mindenkit hajlandó vagyok becsülni, csak legyen miért!

● Dél-Nyugat: Köszönjük a beszélgetést.

Börzsönyi szép napok

"Mert Isten igéje élő és ható..." /Zsid.4/12/

Negyvenkét fiatal 1990. július 27-én reggel nekivágott a királyréti vasútállomásra a szívfpróbaló kaptatóknak, hogy kivonuljon kis időre az ember-sűrűből. Örültem, hogy közöttük lehettem én is. A Nagy-Hideg-hegyen, ezen a Börzsönyben található 865 m-es magaslaton magányosan álló turistaház lett a négy napos - rövidebb-hosszabb túrákkal egybekötött - elcsendesedés otthona. Talán

az olvasó nem is tudja, mi az az elcsendesedés a mi szóhasználatunkban. Elcsendesedésünk olyan együtletet jelent, ahol többnyire Isten szavának,

az Igének hallgatásával - amit a Bibliából olvasunk fel - és egymás szavainak hallgatásával, melyek a Jézus Krisztusban hívő ember lelki harcairól, megpróbáltatásairól szólnak, töltjük el az időt. Ilyenkor lelkünk hallgat, csendes, megnyugszik és erősödik. Ilyenkor érzékszerveink nem figyelnek a világ hangos dolgaira, elfelejtődik politika, film, sport, színház.

Amikor elindultunk, nem ismertük egymást. Csak egy dolgot tudtunk a másiktól: Mindnyájan elfogadjuk életünk irányítójának, uralkodójának, mesterének; jóbarátunknak és megtéltő főbíráknak Istent. Elfogadjuk

Jézus Krisztus halálát, az értünk is hozott áldozatot. Elfogadjuk a Bibliát, életünk szabályozó és segítő törvénykönyvét a benne megírt örömhírt.

Napjaink túrákkal indultak. Amikor elértük az 5-8 km-re lévő végcél, letelepedtünk, megpihentünk és megebédeltünk. Ebéd előtt vagy után - attól függően, hogy mennyi időnk volt még - megtartottuk az "alkalmat", ami azt jelentette, hogy egy testvér (így szólítottuk egymást) részletesen beszélt a tervezett témáról. Ezt követően többen elmondták a témával kapcsolatban mind azt, ami a szívükben volt. A négy nap alatt egy fő kérdéscso-

portról esett szó Mózes V. könyvének 19. fejezete és Józsué könyvének 20. fejezete alapján. A kérdés így szólt: Van-e menedékvárosunk, ha bűnt követünk el és oda mikor, milyen úton, hogyan lehet eljutni?

Estefelé mindig visszatértünk a turistaházhoz, ahol táborítással fejeztük be a napot. A négy nap alatt sok imádság és Istenhez szóló ének hangzott fel. Volt idő játékra, barátkozó beszélgetésekre is. Hajnalonta sokunk keresett a közeli erdőben egy-egy csendes zugot, ahol magányosan tölthetett el pár percet Istennel.

Amikor július 31-én visszatértünk Budapestre, az ember-sűrűbe, régi barátokként búcsúztunk el. Jó volt lelki közelségben lenni négy napon át Istenhez a testvérekkel.

Kardos Ferenc

VISSZAEMLEKEZÉS az 1939. évi kárpátaljai (ruszinkói) manőverre.

Még Kálnarosztokán bejelentette egy tiszti gyűlésen Bauer őrnagy, hogy másnap valószínűleg támadni fogunk, és az én századom fogja ezt megkezdeni. Arról is felvilágosított, hogy azért fog elsőként az én századom "élesbe" kerülni, mert idézem: "Te olcsóbb katonája vagy a kincstárnak, mint egy ludovikás tényleges százados". Az érvelés anyagi vonatkozása igaz volt, de azért ugye egy kicsit kíméletlennek is tűnhetett? Ez az indoklás rokonságot sejtetett Nemeskürty "Requiem egy hadseregért" c. könyvének azon részével, melyből az tűnik ki, hogy a Donhoz a legénység közül főleg azokat vitték ki, akiktől, mint nincstelektől, proletároktól félték, akiktől szinte meg akartak szabadulni. Nagyban-egészen így is volt. A beharangozott támadás elmaradt, s így továbbra is meg tudtam maradni Breuer zászlóaljparancsnok legderekabb élő századparancsnokának, amit ő gyakran tiszti gyűléseken és hazafelé jövet többször nyilvánosan kihangsúlyo-

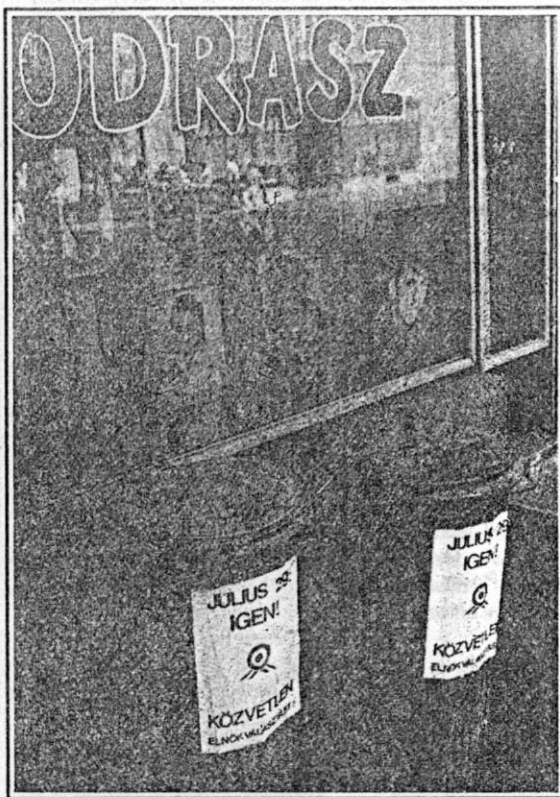
zott. Azt hiszem járőrparancsnoki ténykedésem adta ezen véleményéhez az első, de talán nem is utolsó indítékot.

További utunk Nagybereznára vezetett. Itt a szlovákok légítámadást intéztek ellenünk, géppuskákkal lőttek bennünket. A mi géppuskáink is viszonyozták a tüzet. Lovaink megvadulva a megrakott kocsiikkal össze-vissza vágattak a Ciróka folyó partján. Én bizony nem mentem fedezékbe a géppuskagolyók elől, hanem kétségbeesve a nyílt terepen azt néztem, azon sopánkodtam, hogy mi lesz a kocsiokról szerteszét szóródó hadianyaggal és felszereléssel, hogy tudok majd velük elszámolni Kani-zsán?!

Még Nagybereznán őrnagym kifogásolta, hogy én mint századparancsnok, miért nem lóháton közlekedek? Tartalékos bakatiszt lévén, addig mint szakasparancsnoknak nem volt módomban lovagolni megtanulni. Jelentettem, hogy másnap lóháton fogok jelentkezni. Na fi-

am, erre kíváncsi leszek - válaszolta. Volt a századnak egy szép hátsólov, a Ganges, melynek loápolója Laskói Gyula honvéd volt. Felsőllítottam Laskóit, hogy sürgősen tanítson meg lovagolni. A Ciróka partján vettem "lovasleckét" tőle egy délután, s másnap lóháton jelentkeztem őrnagymnál. Ettől kezdve én is lovasítva közlekedtem, talán nem is rosszul. Fényképem is van róla, amit Ugaron vettek fel április 13-án.

Nagyberezna után Taksony volt a következő állomáshegyünk. Ide a húsvét előtti nagyhéten vonultunk be. Itt igen jó szálláshelyem volt egy Banyik nevű erdőszélénél. Húsvétvasárnap délelőtt, április 9-én, a görögkatolikus ruszin nyelvű misén mi is részt vettünk. Délután pedig az ottani olcsó és sok sörtől jó hangulatba jött katonáink a takarosabb ruszin és szlovák lányokkal bálnak is nevezhető mulatozást rendeztek. Ehhez a zenét az én századomhoz tartozó göcseji (falusi) zenészek szolgáltatták, miután sikerült pár hangszert szereznünk a faluban. Breuernek is tetszett mindez: a századod zenekarád a zászlóaljtörzsbe osztom be - mondta. Örömmre nem hajtotta végre ezt az átszervezést. A sok nóta közül a legmaradandóbb emléket kárpátaljai

K A M P Á N Y

"kirándulásommal" kapcsolatban az alábbi szövegű kelti fel bennem még ma is:

Fekete gőzös jaj, de nagyon ropogott,
Mikor engem a Kárpátokba elhozott.
Fekete gőzös vigyél vissza a hazámba,
Sej, hadd boruljak a kisangyalom nyaká-
ba!

Jaj, de sokat áztam, fáztam, fáradtam,
Mikor én a Kárpátokban harcoltam
Rágondoltam, van énnékem egy hazám
is,
Sej, odahaza göndör hajú babám is!

Emlékezetem szerint - a már említett
Ugaron kívül - Bercsényifalván is jártunk.
Utóbbi helyen mi, tisztek egy Takács nevű
görögkatolikus papnál voltunk elszállá-
solva, aki magyar lévén, nagy szeretettel és
örömmel látott bennünket vendégül. A
Kárpátokban az Uzsoki-hágóig jutottunk
el.

Talán nem lesz érdektelen annak meg-
emléltése, hogy a Kanizsáról elindult zász-
lójának mind a négy századparancsnoka,
mondhatni vezérkara, egerszegi születésű,
vagy állandó lakhelyű volt. A negyedik szá-
zad parancsnoka én voltam, az ötödik

Morandini Kornél százados, a hatodiké dr.
Fodor Frigyes főhadnagy, a géppuskás szá-
zadé pedig Rozsnyai Endre főhadnagy. A
zászlóalj állatorvosa, Lengyel Lajos fő-
hadnagy szintén egerszegi volt.

Április 16-án indultunk haza. Visszafe-
lé jövet az eddig nem jelentett, a kanizsai
vagontrózáskor "szerzett" országos jármű-
vet és annak két lovát most már bejelentet-
tem, mint a századvonatomhoz tartozó
részleget. Erre Breuer őrnagy azt mondta,
hogy a két ló egy havi eleségének pénzbeli
értékét be fogja velem fizettni. Kissé talán
szemtelenül azt válaszoltam neki: "Nagy
ember lesz, aki ezt be tudja rajtam hajtani."
- Na, na fiam, micsoda hang ez - ripako-
dott rám. Erre elmondtam, hogy Sormá-
son elloptak tőlünk egy kocsit lovastól, mi
is "szereztünk" egyet helyette. Nem lett az
esetnek semmi következménye. Az előbbi
"kényes" tárgyú beszélgetésünktől eltérő hi-
vatalos és nem hivatalos témákra térvén,
a tiszti kar előtt őrnagymom ismételtén ki-
nyilvánította, hogy én voltam a legdere-
kább századparancsnoka.

Április 18-án szereltünk le Nagykani-
zsán. Pár nap múlva már Egerszegen kap-
tam egy hivatalos iratot, amely az alábbi
szövegű volt:

Tisztelt Hölgyem és Uram!

Mi, a Magyar Demokrata Fórum nagykanizsai szervezetének tagjai megíz-
teltetésnek vesszük, ha kérdéseinkre válaszolna.
Ezzel segítené az önkormányzati választásokra való felkészülésünket is.

1. Biztosítottak látja -e saját és családja jövőjét városunkban?
IGEN NEM
2. Egyetért -e Tarnóczy Attila országgyűlési képviselőnk javaslatával, hogy
az állami vállalatok és intézmények vezetői posztjait csak újra megpályáz-
va lehessen betölteni?
IGEN NEM
3. Melyiküket választandó az itt leírt képviselő-csapatok közül?
- Akiről annyit tud, hogy jószándékú, de hozzáértése még nem lehet, vi-
szont gyorsan tanul?
ÖT VÁLASZTANÁM
- Akiről annyit tud, hogy hozzáértőnek mondják, de szándékait még gon-
dosan nem ismerhette meg?
ÖT VÁLASZTANÁM
4. Hasznosnak és életképesnek tartana -e egy nagykanizsai napilapot?
IGEN NEM
5. Ön szerint kell -e városunkban egyházi iskolának működni?
IGEN NEM
6. Ön szerint kell -e városunkban magániskolának működni?
IGEN NEM
7. Ön szerint szükség volna -e városunkban főiskolára vagy egyetemre?
IGEN NEM

Ha ismer olyan személyt, akit bevélné az önkormányzatba és úgy gon-
dolja, hogy az MDF jelöltje vagy támogatója lehetne, kérjük, tudassa ve-
lünk!
Válaszát valamelyik MDF -es ismerősén keresztül, személyesen vagy postán
juttathatja el hozzánk.

ELŐRE IS KÖSZÖNJÜK!

Nagykanizsán ma az Önkormányzat a holnap!
További kellemes nyári pihenést kívánunk!
MDF Nagykanizsa
Címünk:
8800 Nagykanizsa, Ady u. 1. Pf.: 221
Nagykanizsán ma az Önkormányzat a holnap!

Kárpátalja országgrésznek az anyaor-
szágához való visszacsatolása alkalmából
az ellenség előtti tanúsított bátor magatar-
tásáért Pais János hadnagynak dícsérő el-
ismerésemet fejezem ki.

Ungvár, 1939. április 11.

Vitéz Szombathelyi Ferenc tábornok
Kárpátcsoport parancsnok

(Vitéz Szombathelyi Ferencsel a Kár-
pátokban személyesen is találkoztam. Ak-
kor segédtiszti minőségében az a Meggyes
Károly vezérkari százados kísérte, aki
1930-ban, mint főhadnagy Kanizsán sza-
kaszparancsnokom volt.)

Ezt a dícsérő elismerést bekereteztet-
tem és később újudvari MAORT-laká-
somban a falra helyeztem. 1944-ben történt
katonai behívásom, a háború és annak
"járuléka" végén, Ujudvarra visszakerül-
vén a sok minden mellett ennek a kitüntet-
tésnek is csak hült helyét találtam. (vége)

Nagykanizsa 1990. május 9.
Dr. Pais János

(Dr. Pais János Észak-Erdély vissza-
csatolásakor is az események résztvevője
volt, az akkori eseményekre emlékező írását
következő számainkban közöljük. a szerk.)

ZIZI

A főbb hírműsorokban sok az érdektelenség, a zizi. Egyik betegsége ezeknek a műsoroknak (TV Híradó - főleg - de a Déli, Esti stb. Krónika is) az ILLETÉKES. Budapest egyik háztömbjében csótörés van. A TV ki- száll, lefilmezi az ILLETÉKEST, aki elmondja, hogy valóban van csótörés, és ők mindent meg fognak tenni, hogy kijavítsák. Ezzel a híradóban eltelik egy perc. Mindezt a bemondó megoldhatná 15 mp alatt, de akkor is kérdéses hány embert érdekel a víz.

A másik típuszizi a PROTOKOLL. A hírműsor gyakran külügyi és belügyi értesítő. Közli, hogy a neves politikusok közül ki kivel találkozott, aztán a szokásos közhelyek következnek, esetleg a szokásos diplomata-úvatossággal leadott nyilatkozatok, kevés információ- tartalommal. Szintén sok percben.

Nemrég még aktuális típuszizinek tűnt a német egyesítés is. Hogy egyesülnek, az nem volt kétséges, a körülmények meg a kelet-európai állampolgárt nem igen érdekelték.

Aczél Endre ideje alatt lett bevezetve a Híradó vé- gére az "oldás", a megnyugtató képsorok. A jelek szerint azóta elterebélyesedett. Ha ide számoljuk a nem túl vérfigyasztó időjárásjelentést, sportot, reklámot, a

"gyenge" hírek 20 percesre is meghízhatnak a 30 perces műsorban.

Divatos volt nemrég a különféle kongresszusokról, gyűlésekről szóló beszámoló, ahol a régi szervezetek elhatározták, hogy ezután demokratikusak lesznek, szakítanak a múlttal, de megőrzik értékeiket, mert "a csuhatenyésztés fejlettsége az ország fejlettségének mutatója". Ezen kívül ügyrendi vitát folytattak és meg- választották a tisztviselőket stb.

A fentiekből egyenesen következnek, hogy a valóban érdekes hírekre milyen kevés idő jut. Fogadásokat lehet kötni, mi lesz hosszabb. Az időjárásjelentés, avagy a Szovjetunióból érkező hírek. A magyar állampolgár hi- ába szeretné figyelemmel kísérni a kommunizmus hal- doklását a "Nagy Testvérnél", csak a felszint láthatja. Csak a Pravda, Krasznaja Zvezda és hasonló lapok jutnak át a moszkvai tudósítón keresztül. A glas- noszty nem jelent sajtószabadságot, sem az ellenzéki lapok megjelenését. Ezek nyugodtan párt- és kormány- sajtónak tekinthetők. Ujabbán gyengülni látszik az a nyugati alaptétel, mely szerint Gorbacsovon kívül nincs alternatíva, így nem ártana meghallgatni a másik felet. (Akkor sem ártott volna, ha nyugatról nem érkezik ilyen jel.)

Mielőbbi gyógyulást a hírközlő szerveknek.

I.(am)T.T.

HÍREK

1990. augusztus 10-én Keszt- helyen megyénk legfőbb MDF-es döntéshozó testülete, a Megyei Egyeztető Tanács megtartotta havi rendes ülését. Dr. Medgyasszay László, az országos elnökség tagja, Rudics Róbert és Dr. Tóth Tiha- mér országgyűlési képviselők is részt vettek a beszélgetésen, mely főként az önkormányzati választá- sokra való felkészüléssel foglalko- zott. A legközelebbi találkozó 1990. szeptember 7-én lesz Zalako- máriban.

HIR-LAP című gépeit sokszo- rosítványával tájékoztatja program- járói, működéséről, kezdeményezéseiről a község la- kosságát az MDF zalakomári szer- vezete. Akinak a kezébe eljut Zalakomáron a HIR-LAP, minden fontosat tud a helyi szervezettől. (Másként is hasznosítható ötlet- nek tűnik, az önkormányzati választásokra való készülés jó seg- tője lehet a községekben a szerk.)

(az átlépéshez útlevelel szüksé- geltetik)

Részletek a két nap program- jából:

VASÁRNAP:

9.00.: Határnyitás köszöntök- kel

11.00.: Szentmise

12.30.: Aratási - szüreti felvonulás a két falu között a határon át

Égésnapos művészeti kirakódóvásár, este táncmulatság

HÉTFŐ:

15.00.: Kerekasztal beszélgetés Pincén

Pécsvárad július 14 - 15

Az MDF négy megye részvé- telével - Baranya, Tolna, So- mogy, Zala - a helyhatósági választásokra előkészítő, fel- készítő tanfolyamot szervezett. A tanfolyam előadóját - Chris- tian Werner úr személyében - a CSU (Keresztény Szociális Unió) Hans Seidl alapítványa biztosította. Az alapítvány a közelmúltban nyitotta meg bu- dapesti képviseletét. Az alapít- vány Magyarországon három pártot, az MDF-et, a KDNP-t és a FKGP-t támogatja.

Tekintettel a téma sokszí- nűségére és az idő rövidségére a program feszített volt. A tan- folyamon szó volt a választási felkészüléstől a szavazás nap- jáig tartó fontos mozzanatok- ról, tevékenységekről. Az előadó, sok esetben a

hallgatóság által lényegte- lennek, vagy nem jelentősnek ítélt részletek fontosságát is ki-

hangsúlyozta és el tudta fogad- tatni, hogy ezek e momentu- mok miatt fontosak, vagy milyen jelentőséggel bírnak. Az előadó folyamatosan ébren tudta tartani a hallgatóság fig- gyelmét és biztosítani tudta az aktív részvételt is. (Az előadás de. fél 9-től este 11-ig tartott.) Természetesen e helyt nincs mód rá és nem is szükséges a tanfolyam részletes ismerteté- se.

Önmagában véve a tanfo- lyam helyének kiválasztása számomra külön jelentőséget kapott. Elhelyezésünk a pécs- váradai vár és apátság helyén épült I.István szállodában volt. Az apátságot I.István alapítot- ta és népesítette be külföldi szerzetesekkel az államalapít- tásakor azzal a céllal, hogy az országot a keresztény nyugat- hoz kapcsolhassa.

Jelenleg, amikor egy új és

demokratikus haza alapjainak lerakásán fáradozunk, tényle- gesen államot alapítunk. Eh- hez az államalapításhoz, a demokratikus Magyarország megteremtéséhez ismét nyugat- ról jön a segítő szándék, úgy mint

I.István idejében, ezer éve!
Soha jobbkor! Ne mu- lasszuk el a felkínált lehetősé- get!

Dr. Kélemen Ottó

Megnyílik a ZÖLDHATÁR

Pince és Tornyiszentmiklós
(Jugoszlávia)
(Magyarország)

között

1990. augusztus 26-án (vasár- nap) 0,00 órától,

1990. augusztus 27-én (hétfő)
24.00. óráig

Dél-Nyugat

Kiadja a Magyar Demokrata Fórum és az Ifjúsági Demokrata Fórum Nagykanizsai Szervezete.

Felelős Kiadó: Czotterné Ivády Zsuzsanna. • Szerkesztő: Czupi Gyula • Tervezőszerkesztő: Major Csaba • A szerkesztő- ség tagjai: Farkas Tibor, Iványi Miklós, Pápai György • Fotók: Szakony Attila. • Köszönetet mondunk mindazoknak, akik - bár nem tagjai szervezetünknek - segítették munkánkat. Nyomdai munkák és számítertechnika: Szociális Foglalkoztató Nyomdaja, Nagykanizsa. • Felelős vezető: Mihalkó Lajos. • HU ISSN 0865 - 6398 • Kapható: Nagykanizsán a Clara, a Fe- kete Sas presszókban, a Flamingó Teraszon, a Keleti Étteremben. Becsehelyen a fagyfaltozóban. Tótszentmártonban a Nap- red kocsmában. Zalakaroson a 121 -es ABC-ben, a Strand Vendéglőben. Zalakomáron a 104 -es ABC-ben.